

prima instanță: Judecătoria Cahul
Judecător: I. Gorlenco
instanța de apel: Curtea de Apel Cahul
Judecători: G. Vavrin, R. Petrov, I. Dănăilă

Î N C H E I E R E

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Grecov Nicolai și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Grecov Nicolae împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul, privind anularea refuzului de recalculare a pensiei, obligarea recalculării pensiei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 ianuarie 2017, prin care au fost admise apelurile declarate de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Grecov Nicolai, fiind casată parțial hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 mai 2016,

c o n s t a t ă :

La 8 iulie 2015, Grecov Nicolai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul, privind anularea refuzului de recalculare a pensiei, obligarea recalculării pensiei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la împlinirea vârstei de pensionare, a formulat o cerere privind stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, conducându-se de Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Astfel, în luna aprilie 2011, a prezentat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul actele ce îi confirmă dreptul la pensie. Conform înscrisurilor din carnetul de muncă, a menționat că, stagiul său de cotizare începe la 10 august 1967. Suplimentar, acesta a depus copiile de pe hotărârea Judecătoriei Cahul din 8 iulie 1996 și încheierea Judecătoriei Cahul din 18 septembrie 1996, prin care s-a dispus restabilirea reclamantului în funcția de economist principal, ceea ce se confirmă și prin înscrisurile din carnetul de muncă.

Reclamantul a susținut că, prin suprapunerea mărimii pensiei sale cu cadrul legal ce guvernează relațiile în domeniul pensionării și asigurărilor sociale de stat, a constatat că pensia primită este mult mai mică decât la alți colegi de serviciu. În această parte, a aflat că la momentul calculării pensiei pentru limita de vârstă, de

către angajații C.T.A.S. Cahul nu a fost luată în calcul perioada începând cu anii 1993 - 1996.

În aceeași ordine de idei, Grecov Nicolai a precizat că, la 21 mai 2015, a depus o cerere cu nr. 605 către C.T.A.S. Cahul, prin care a solicitat recalcularea pensiei, cu includerea stagiului de cotizare pentru perioada anilor 1993-1995, prezentând certificatul de salariu eliberat de Primăria s. Burlăceni, r-nul Cahul pentru perioada nominalizată. Cu toate acestea, prin răspunsul nr. 3691 din 09 iunie 2015, a fost informat de către C.T.A.S. Cahul, că nu este posibilă recalcularea pensiei, conform actelor prezentate, deoarece stagiul de cotizare pentru această perioadă nu s-a confirmat. Mai mult, i-a fost adus la cunoștință procesul-verbal din 8 iunie 2015 al Comisiei de stabilire a pensiei și indemnizațiilor a C.T.A.S. Cahul, în care era indicat că nu este confirmat stagiul de cotizare pentru perioada anilor 1993 - 1995.

În această parte, reclamantul a considerat că a confirmat stagiul de cotizare prin prezentarea înscrisurilor din carnetul de muncă, copiile de pe hotărârea Judecătoria Cahul de restabilire la serviciu și certificatul de salarizare eliberat de Primăria s. Burlăceni, r-nul Cahul.

Solicită Grecov Nicolai, anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul din 9 iunie 2015, privind refuzul recalculării pensiei, și obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul la recalcularea pensiei, începând cu 15 mai 2011, cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei de muncă 1993 – 1996, recalculând pensia pentru limita de vârstă.

La fel, reclamantul a cerut compensarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei, pârâtul Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul, prin intermediul Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, a depus referință în întâmpinarea cererii de chemare în judecată, prin care a cerut respingerea acțiunii ca neîntemeiată (vol. I, f. d. 26 – 27).

La 21 ianuarie 2016, Grecov Nicolai a depus cerere extindere a pretențiilor principale, solicitând obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul de a recalcula pensia, începând cu 15 mai 2011, de a include în stagiul de cotizare perioada de la 7 aprilie 2000 până la 6 ianuarie 2001, perioada de la 20 noiembrie 2009 până la 19 noiembrie 2010, în care a beneficiat de ajutor de șomaj (vol. I, f. d. 59).

Totodată, a cerut obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul de a recalcula pensia, începând cu 15 mai 2011, de a calcula pensia pentru perioadele 17 august 1979 până la 12 iulie 1980, de la 23 aprilie 1996 până la 05 ianuarie 2000 nu cu indicarea perioadei de asigurare în agricultură, ci în economia națională (vol. I; f. d. 59).

În argumentarea cererii înaintate, Grecov Nicolai a invocat că, în perioada 17 august 1979 până la 12 iulie 1980, a activat în calitate de contabil - șef și economist în sovhozul din s. Enichioi, iar în perioada din 23 aprilie 1996 până la 05 ianuarie 2000, a activat în cadrul Direcției complexului agro-industrial al raionului Vulcănești, instituție care face parte din economia națională. Însă, în decizia C.T.A.S. Cahul, privind acordarea pensiei, s-a indicat greșit că a îndeplinit funcția din domeniul agricultură pentru perioadele menționate.

De asemenea, reclamantul a pretins că, în perioadele din 7 aprilie 2000 până la 6 ianuarie 2001 și 20 noiembrie 2009 până la 19 noiembrie 2010, a fost luat la evidență la Agenția pentru Ocuparea Forței de Muncă a r-lui Cahul și a beneficiat de ajutor de șomaj. Astfel, conform art. 5 alin. (2), lit. c) al Legii nr. 156 – XIV din 4 octombrie 1998, privind pensiile de asigurări sociale de stat, perioada în care asiguratul a beneficiat de indemnizații pentru incapacitatea temporară de muncă, de ajutor de șomaj, de alocație pentru integrare sau reintegrare profesională se include în stagiul de asigurări sociale de stat.

În urma argumentelor expuse a solicitat să-i fie achitate toate cheltuielile de judecată în suma de 2 190, 65 lei (vol. I, f. d. 137).

Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 21 ianuarie 2016, a fost restituită cererea de mărire a pretențiilor inițiale (vol. I, f. d. 85 – 88).

La 23 martie 2016, Colegiul civil al Curții de Apel Cahul a decis casarea încheierii sus citate, deoarece a fost constatat că cererea de extindere a pretențiilor principale constituie o concretizare a cerințelor sale la acelea indicate în cererea inițială, fiind respectată, în așa mod, procedura de soluționare prealabilă a litigiului (vol. I, f. d. 102 – 104).

Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul, prin intermediul Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, a recunoscut capătul de cerere a reclamantului cu privire la calcularea stagiului de cotizare a perioadei de activitate de la 23 aprilie 1996 până la 5 ianuarie 2000, fiind greșit atribuită inițial la perioada de activitate în agricultură, întrucât a fost realizată în economia națională (vol. I, f. d. 121). În rest, pârâtul a cerut respingerea cererii de chemare în judecată (vol. I, f. d. 120 – 121).

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 mai 2016, a fost admisă parțial acțiunea, fiind anulat refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 3691 din 9 iunie 2015, privind recalcularea pensiei lui Grecov Nicolai (vol. I, f. d. 148 – 149, 160 – 168).

În același timp, instanța de fond a obligat Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul să recalculeze quantumul pensiei lui Grecov Nicolai pentru limita de vârstă, începând cu data de 15 mai 2011, cu includerea în stagiul de cotizare perioada de muncă pentru anii 1993-1995 și a perioadelor de la 7 aprilie 2000 până la 06 ianuarie 2001 și de la 20 noiembrie 2009 până la 19 noiembrie 2010, în care reclamantul a beneficiat de ajutor de șomaj.

În aceeași ordine de idei, a fost obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul să recalculeze quantumul pensiei lui Grecov Nicolai cu includerea perioadei de la 23 aprilie 1996 până la 5 ianuarie 2000, conform stagiului de cotizare în economia națională și să-i achite diferența conform stagiului de cotizare în economia națională, ținând cont de indexarea anuală a pensiilor.

În final, a fost dispus încasarea, în mod solidar, de la Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova în beneficiul lui Grecov Nicolai suma de 1 824,65 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 1 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, în total suma de 2 824, 65 lei. În rest, acțiunea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 31 ianuarie 2017, au fost admise apelurile declarate de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Grecov Nicolai, fiind casată parțial hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 mai 2016, în partea capătului de cerere, privind repararea prejudiciului moral, și capătului de cerere, cu privire la recalcularea pensiei cu includerea stagiului de cotizare în perioadele din 17 august 1979 până la 12 iulie 1980, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri (vol. I, f. d. 254 – 266).

Astfel, instanța de apel a obligată Casa Teritorială de Asigurări Sociale Cahul să recalculeze cuantumul pensiei lui Grecov Nicolai cu includerea perioadei de la 17 august 1979 până la 12 iulie 1980, conform stagiului de cotizare în economia națională și să-i achite diferența conform stagiului de cotizare în economia națională, ținând cont de indexarea anuală a pensiilor.

În rest, a fost menținută hotărârea Judecătoriei Cahul din 30 mai 2016.

În plus, a fost decis încasarea de la Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova în beneficiul lui Grecov Nicolai cheltuielile de judecată, suportate la examinarea cauzei în instanța de apel, în mărime de 728 lei.

La 28 februarie 2017, Curtea de Apel Cahul le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 31 ianuarie 2017 (vol. I, f. d. 274), iar, la 17 martie 2017, copia actului de dispoziție a instanței de apel în limba rusă (vol. I, f. d. 275).

La 5 mai 2017, dl Grecov Nicolai a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 ianuarie 2017, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanței din 30 mai 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a cerințelor, cu privire la obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul să recalculeze cuantumul pensiei, cu includerea perioadei de la 1 decembrie 1983 până la 1 ianuarie 1989, și repararea prejudiciului moral în cuantum de două pensii lunare.

La fel, recurentul a cerut compensarea integrală a cheltuielilor de judecată.

În motivarea ilegalității deciziei contestate, dl Grecov Nicolai a considerat eronată afirmația instanței de apel cu privire respingerea cerinței de reparare a prejudiciului moral, din cauza nedepunerii unei asemenea cereri. Or, în opinia sa, a concretizat cerințele inițiale în ședința de judecată din 23 mai 2016. Același punct de vedere a fost susținută și în privința respingerii capătului de cerere, cu privire la obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul să recalculeze cuantumul pensiei, cu includerea perioadei de la 1 decembrie 1983 până la 1 ianuarie 1989.

La fel, recurentul a insistat asupra admitterii integrale a pretenției, privind compensarea integrală a cheltuielilor de judecată, deoarece este pensionar cu o pensie mică, iar de alte venituri nu dispune.

La 10 mai 2017, Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 31 ianuarie 2017, solicitând casarea hotărârii instanței de fond și deciziei instanței de apel, în partea în care au fost admise pretențiile intimatului Grecov Nicolai, cu pronunțarea unei hotărâri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată (vol. II, f. d. 12).

În dezvoltarea motivelor de recurs, Casa Națională de Asigurări Sociale a precizat că instanța de apel a admis incorect pretenția, privind obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul să recalculeze cuantumul pensiei lui Grecov

Nicolai cu includerea perioadei de la 17 august 1979 până la 12 iulie 1980. Astfel, a fost invocat că activitatea intimatului la Sovhoz – fabrica „Enichioi”, urmează a fi atribuită la stagiul de cotizare realizat în economia națională, deoarece perioada de referință face parte din categoria stagiului realizat în agricultură.

În opinia recurentului, perioada anilor 1993 – 1995 nu poate fi inclusă în stagiul de cotizare a intimatului, întrucât, de fapt, reprezintă o perioadă necontributivă. Așadar, intimatul nu figurează în calitate de salariat în cărțile de salariu ale colhozului și, respectiv, nu au fost achitate nici un fel de contribuții de asigurări sociale obligatorii la fondul de pensii.

Casa Națională de Asigurări Sociale, de asemenea, a considerat că recalcularea urmează să se realizeze de la luna următoare a celei în care a fost depusă cererea (iunie 2015), dar nicidecum de la data acordării pensiei – 15 mai 2011.

Un alt argument în favoarea poziției sale constă în faptul că, la data solicitării pensiei, intimatul nu a prezentat nici un certificat la casa teritorială, care să confirme că acesta, într-adevăr, a beneficiat de ajutor de șomaj în perioada anilor din 7 aprilie 2000 până la 06 ianuarie 2001 și de la 20 noiembrie 2009 până la 19 noiembrie 2010. Această circumstanță a avut loc din cauza intimatului, care nu poate fi imputată recurentului.

La 26 mai 2017, în conformitate art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererile de recurs lui Grecov Nicolai, Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Cahul, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (vol. II, f. d. 15)

Până la data examinării cauzei, intimații nu au depus referință, prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Analizând admisibilitatea recursului, conform art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererile de recurs, formulate de Grecov Nicolai și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, sunt inadmisibile, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Materialele cauzei dovedesc faptul că recursurile nu au fost examinate anterior, fiind respectate, totodată, dispozițiile art. 430 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei, rezultă că decizia instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 28 februarie 2017 (vol. I, f. d. 274), iar, la 17 martie 2017, în limba rusă lui Grecov Nicolae (vol. I, f. d. 275), însă nu există dovada primirii acesteia de

către participanții la proces. De fapt, deși Grecov Nicolai invocă că a primit copia de pe decizie la 10 martie 2017, nu a probat primirea exactă a acesteia.

Astfel, prin prisma normei de drept enunțate și pentru a nu restricționa accesul liber la justiție, Colegiul constată că recursul declarat de Grecov Nicolai din 5 mai 2017 este depus în termen.

În același timp, conform scrisorii nr. 05 – 2a – 735 – 29062016 din 28 februarie 2017, se atestă că decizia contestată a fost primită de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova la 13 martie 2017. Prin urmare, instanța de recurs constată că cererea de recurs a fost depusă la 10 mai 2017, cu respectarea termenului prevăzut în art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă (vol. II, f. d. 13).

Din considerentele prezentate mai sus, instanța conchide că cererile de recurs nu a întrunit condițiile de inadmisibilitate prevăzute de art. 433 lit. b), c), d) din Codul de procedură civilă, fiind necesar, finalmente, de a examina argumentele susținute în recursuri prin prisma art. 433 lit. a).

În continuare, audiind raportul verbal al judecătorului-raportor și verificând încadrarea în dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă a temeiurilor invocate în recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) CPC, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Temeiurile declarării recursului sunt enumerate exhaustiv în alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol.

Rațiunea acestor dispoziții legale fundamentează ideea potrivit căreia judecarea recursului exercitat conform Secțiunii II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are un caracter devolutiv și privește doar problemele de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt. În aceste condiții, trebuie observat caracterul extraordinar al aceste căi de atac, la care se poate recurge doar în cazurile excepționale enunțate de dispozițiile art. 432 alin. (2), (3), (4) din Codul de procedură civilă.

Din acest punct de vedere, completul Colegiului își propune să verifice esența și temeiurile recursului, dar și argumentele privind caracterul nelegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO).

Instanța subliniază că în materie civilă Convenția nu garantează un drept de recurs, dar că o eventuală procedură de examinare a admisibilității acestuia face incident articolul 6 (a se vedea, *inter alia*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), 13 ianuarie 2009, para. 24; *Akaki Tchaghiashvili v. Georgia*, 2 septembrie 2014, para. 34).

În plus, un stat care dispune de astfel de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii se bucură de principiile unui proces echitabil garantate de art. 6 alin. (1), în special de dreptul de acces la o instanță și de dreptul de a fi audiat. (a se vedea, *de exemplu*, *Erfar – Avef v. Grecia*, 27 martie 2014, para. 39 – 40; *Lebedinschi v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, para. 32).

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal al unei persoane poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, condițiile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea, *inter alia*, *Marc Brauer v. Germania*, 1 septembrie 2016, para. 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, para. 64).

În același timp, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a precizat că interpretarea normelor de procedură reprezintă o chestiune de drept intern și ține, în principiu, de competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (a se vedea, de exemplu, *Kukkonen v. Finlanda (nr. 2)*, ibidem, para. 25; *Vučković și alții v. Serbia (excepții preliminare)*, 25 martie 2014, para. 80; *Miessen v. Belgia*, ibidem, para. 70).

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În același context, alin. (2) și (3) ale art. 432 din Codul de procedură civilă prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au condus sau ar fi putut conduce la soluționarea greșită a pricinii, în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară sau în cazul în care erorile comise au condus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reglementările referitoare la formalitățile și termenele impuse de articolele 433 și 432 alin. (2)-(4) din Codul de procedură civilă urmăresc protejarea interesului părții, precum și competența asigurării interpretării unitare a legii de către Curtea Supremă de Justiție. Aceste limitări urmăresc un scop legitim, îndeplinind cerințele securității juridice și buneii-administrații a justiției (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Beniamin Nersesyan v. Armenia*, 19 ianuarie 2010, para. 22; *Erfar – Avef*, ibidem, para. 41, *Marc Brauer*, ibidem, para. 35; *Miessen*, ibidem, para. 67; *Trevisanato v. Italia*, 16 decembrie 2016, para. 36 - 37).

În speță, instanța constată că cererea de recurs declarată de către Grecov Nicolai nu a fost indicat nici un temei consemnat în art. 432 din Codul de procedură civilă, fiind formulată contrar acestei cerințe din art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.

Cu privire la recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, completul de judecată observă că recurentul a invocat art. 432 din Codul de procedură civilă, fără a specifica unul din temeiurile prevăzute la alineatele (2), (3), (4) din articolul citat.

Completul judiciar notează că-i revine obligația de a verifica dacă argumentele recurenților întrunesc condițiile necesare pentru a declara admisibil

cererea acestuia, inclusiv dacă normele de drept invocate în favoarea punctului său de vedere sunt incidente la soluționarea fondului cauzei. Totuși, trebuie subliniat că recurentul Casa Națională de Asigurări Sociale a reluat criticile formulate în faza procesuală anterioară și asupra cărora instanța de apel deja s-a pronunțat.

În baza celor prezentate, completul Colegiului consideră că Grecov Nicolai și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova nu au adus suficiente argumente cu privire încălcările comise de instanța de apel, pe care le-ar fi considerat esențiale și ar putea obliga instanța de recurs să primească cererea acestora spre examinarea în fond și, eventual, să caseze/modifice hotărârea judecătorească contestată. Prin urmare, temeiurile invocate nu sunt compatibile cu cerințele prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) din Codul de procedură civilă.

Cât privește dreptul justițiabilului „de a fi audiat”, garantat de Convenție, instanța notează că obligația de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea, *inter alia*, *Helle v. Finlanda*, 19 decembrie 1997, para. 55; *Latourniere v. Franța*, 10 decembrie 2002, para. 2; *Hansen v. Norvegia*, 2 octombrie 2014, para. 71 – 74). De fapt, în concepția instanței europene, art. 6 alin. (1) nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs, ca fiind „lipsit de șanse de succes” (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen v. Finlanda* (nr. 2), *ibidem*, para. 24; *Beniamin Nersesyanyan*, *ibidem*, para. 23 – 24; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34 sau *Papaioannou v. Grecia*, 2 iunie 2016, para. 45).

Mai mult, instanța observă că recurenții Grecov Nicolai și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova au formulat cererile respective după ce au beneficiat de o procedură contradictorie pe fond și au avut posibilitatea de a fi audiați de o primă instanță și de o instanță de apel, care au fost competente de a examina toate chestiunile de fapt și de drept relevante litigiului (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Levages Prestations Services v. Franța*, 23 octombrie 1996, para. 48; *A. Menarini Diagnostics S.R.L. v. Italia*, 27 septembrie 2011, para. 59; *Akaki Tchaghiashvili*, *ibidem*, para. 34).

În sfârșit, în limitele impuse de art. 439 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța conchide că recursurile deduse judecății nu corespund cerinței de a fi „efective”, adică nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, care ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicări eronate a normelor de drept material sau procedural din partea instanței judecătorești ierarhic inferioară.

Din aceste raționamente, completul Colegiului constată existența temeiului prevăzut la art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă. Deci, conjunctură stabilită mai sus confirmă că există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit, iar, în viziunea instanței, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost afectată.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, având în vedere circumstanțele stabilite *supra*, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție decide în mod unanim că recursurile declarate de către Grecov Nicolai și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova nu ridică probleme de drept și nu pot fi acceptate spre examinarea în fond, urmând a fi considerate inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Grecov Nicolai și Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală